

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till landskapslag
angående ändring av landskapslagen om kom-
munalskatt för näringsverksamhet.

I landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet (32/69), nedan kallad näringskattelagen, regleras hur resultatet av näringsverksamheten fastställs för kommunalbeskattningen. I lagen avses med näringsverksamhet rörelse och yrkesutövning.

Den under skatteår 1989 inledda totalskattereformen har i landskapet lett till en ny kommunalskattelag (70/88) och ändringar i vissa andra skattelagar. Reformens huvudsyfte är att skapa förutsättningar för en enklare beskattning som i mindre grad än tidigare inverkar på människornas och företagens ekonomiska beteende samtidigt som en mera rättvis beskattning mellan olika inkomstslag och ett klarare avdragssystem eftersträvas. Reformen innebär en översyn av hela inkomstbeskattningen där även näringsbeskattningen berörs. De hittills gjorda ändringarna av näringsbeskattningen har främst motiverats med att företagsbeskattningen skall ske så att företagens verkliga vinster beskattas och så att olika företagsformer beskattas på likartade grunder.

Näringskattelagen är utformad så att den står i nära överensstämmelse med den vid statsbeskattningen gällande lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (FFS 360/68). I sistnämnda lag har nyligen vissa ändringar föreslagits (Rd 1989 RP nr 111). De föreslagna ändringarna innebär i huvudsak följande: a) vinstpremieandelar som ett företag betalar till en personalfond skall betraktas som utgift för inkomstens förvärvande och därmed som avdragsgill kostnad, b) återanskaffningsreserveringar skall få göras även för aktier som berättigar till innehav av verksamhetsutrymmen och för bilar som används i yrkesmässig trafik, c) den högsta tillåtna lagerreserveringen minskas från 30 till 25 procent, samt d) utländska dividender som ett finskt samfund erhållit skall under vissa förutsättningar vara skattefria. Den under punkt d) åsyftade ändringen föranleds av införandet av systemet med gottgörelse för bolagsskatt och är avsedd att vara tillfällig.

Landskapsstyrelsen anser att de vid statsbeskattningen planerade ändringarna är ändamålsenliga och bör göras även vid kommunalbeskattningen. För tillämpligheten av den tillfälliga bestämmelsen om utländska dividenders skattefrihet bör det anges att den gäller endast om skatteavtalet bifallits av landstinget.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet

I enlighet med landstingets beslut

ändras 6 § 1 mom. 1 punkten, 8 § 13 punkten, 28 § 2 mom., 30 § 4 mom., 41 §, 42 § 2 mom. och 43 § landskapslagen den 25 juli 1969 om kommunalskatt för näringsverksamhet (32/69), av dessa lagrum 6 § 1 mom. 1 punkten, 41 § och 42 § 2 mom. sådana de lyder i landskapslagen den 30 mars 1989 (25/89), 8 § 13 punkten sådan den lyder i landskapslagen den 12 mars 1987 (6/87), 28 § 2 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 5 december 1989 (78/89), 30 § 4 mom. och 43 § sådana de lyder i landskapslagen den 27 mars 1984 (18/84), samt

fogas till 8 § en ny 14 punkt och till lagen en ny temporär 61a §, sådan 8 § lyder i landskapslagen den 30 mars 1989 (25/89), som följer:

6 §

Skattepliktig inkomst är inte:

1) 40 procent av överlåtelsepris och övriga vederlag för fastigheter och värdepapper som hör till anläggningstillgångarna, om den skattskyldige ägt fastigheten i minst tio år och värdepappret i minst fem år, dock så att återvunnen avskrivning, som i enlighet med 42 § 1 mom. tidigare avskrivits från värdepapprets anskaffningsutgift, samt det belopp som med stöd av 43 § avdragits från anskaffningsutgiften för aktier, utgör skattepliktig inkomst även efter fem år;

-----

8 §

I 7 § avsedda avdragbara utgifter är bland andra:

-----

13) ökning av levnadskostnaderna på grund av arbetsresa som skattskyldig eller skattskyldigs make företagit i sin näringsverksamhet i enlighet med de grunder som gäller vid statsbeskattningen; samt

14) vinstpremieandel som avses i personalfondslagen (FFS 814/89).

28 §

Såsom kostnad för skatteåret betraktas på den skattskyldiges yrkande dessutom högst 25 procent av den del av anskaffningsutgiften som enligt 1 mom. inte

utgör kostnad. Med avvikelse från vad som här stadgas om maximala procenttal godtas som kostnad för skatteåret högst 10 procent av

1) anskaffningsutgiften för värdepapper som inte är aktier i bostadsaktiebolag eller andra aktier som medför rätt att besitta visst utrymme som ägs av bolaget, samt

2) anskaffningsutgiften för standardiserade optioner som gäller värdepapper eller prestationer vilka beräknas på grundvalen av ett index som beskriver utvecklingen av värdepapperspriserna.

-----

30 §

Har vid beräkning av utgiftsresten en del av överlåtelsepris och övriga vederlag som under skatteåret erhållits för lösa anläggningstillgångar inte avdragits, betraktas denna del som skattepliktig intäkt för skatteåret med de undantag som anges i 43 §.

41 §

Skattepliktigt överlåtelsepris och övriga vederlag som erhållits för annan än i 30 eller 31 § avsedd förslitning underkastad anläggningstillgång som överlåtits, förstörts eller förlorats genom brott eller av annan orsak betraktas som intäkt och den avdragbara men ännu inte avskrivna delen av anskaffningsutgiften avdras under det skatteår då anläggningstillgången överlåtits eller förlusten konstaterats, med de undantag som anges i 43 §.

42 §

De skattepliktiga överlåtelsepriserna och övriga vederlag för markområden, värdepapper och andra sådana anläggningstillgångar som inte är underkastade förslitning betraktas som intäkt och anskaffningsutgiften eller en avdragbar del därav avskrivs under det skatteår under vilket anläggningstillgången har överlåtits, förstörts eller skadats, med de undantag som anges i 43 §.

43 §

På yrkande av en skattskyldig avdras den post, som inte avdragits vid beräkningen av den utgiftsrest som avses i 30 §, samt skattepliktigt överlåtelsepris eller övriga vederlag som erhållits för anläggningstillgångar som avses i 33 § 1

mom. 2 punkten och i 34, 36, 37, 38 och 39 §§ eller för aktier som berättigar till innehav av utrymmen som används i den skattskyldiges verksamhet, med undantag av den del som motsvarar den oavskrivna anskaffningsutgiften, från anskaffningsutgiften eller från utgifterna för iståndsättning av förslitning underkastade anläggningstillgångar, som tagits i bruk under skatteåret.

På yrkande av en skattskyldig avdras skattepliktigt överlåtelsepris eller övriga vederlag, som erhållits för en byggnad som huvudsakligen använts i den skattskyldiges verksamhet eller som erhållits för den skattskyldiges aktier som berättigar till innehav av verksamhetsutrymmen, med undantag av den del som motsvarar den oavskrivna anskaffningsutgiften, från anskaffningsutgiften för sådana aktier, som berättigar till innehav av den skattskyldiges verksamhetsutrymmen och från utgifterna för iståndsättning av sådana utrymmen.

Om den skattskyldige fortsätter med sin näringsverksamhet och gör det sannolikt att han ämnar anskaffa eller reparera förslitning underkastade anläggningstillgångar, skall av det belopp som avses i 1 mom. och som inte har avdragits under skatteåret i enlighet med 1 eller 2 mom., debiteras det belopp som motsvarar den i bokföringen upptagna återanskaffningsreserveringen för förslitning underkastade anläggningstillgångar genom att avdraga det från anskaffningsutgiften för de förslitning underkastade anläggningstillgångar som tagits i bruk senast under något av de tre därpåföljande skatteåren eller från utgifterna för iståndsättande av sådana anläggningstillgångar.

Om den skattskyldig fortsätter med sin näringsverksamhet och gör det sannolikt att han ämnar anskaffa eller reparera anläggningstillgångar, skall av det belopp som avses i 2 mom. och som inte har avdragits under skatteåret i enlighet med 1 eller 2 mom., debiteras det belopp som motsvarar den i bokföringen upptagna återanskaffningsreserveringen för verksamhetsutrymmen genom att avdraga det från anskaffningsutgiften för de anläggningstillgångar som avses i 1 och 2 mom. och som tagits i bruk senast under något av de tre därpåföljande skatteåren eller från utgifterna för iståndsättande av sådana anläggningstillgångar.

Om reserveringen inte har använts på det sätt som anges ovan, betraktas den som skattepliktig inkomst för det skatteår under vilket den senast borde ha avdragits från anskaffningsutgiften för anläggningstillgångar. Landskapsstyrelsen kan dock på begäran av den skattskyldige bevilja förlängning av den ovan angivna tiden, om det föreligger särskilda skäl.

61a §

Dividendinkomst, som ett samfund får från annat än ett inhemskt samfund, är

inte skattepliktig inkomst om dividender, som betalas från en annan avtalslutande stat enligt bestämmelserna i ett gällande avtal mellan hemviststaten för det samfund som betalar dividenden och finska staten om undvikande av dubbelbeskattning är skattefria i Finland under samma förutsättningar som dividender, som ett finskt samfund betalar till ett annat finskt samfund. En förutsättning är dessutom att de aktier som ägs av dividendtagarna medför ett röstetal om minst 10 procent av det sammanlagda röstetalet i det samfund som delar ut dividend.

Vad som sagts ovan gäller endast om landstinget gett sitt bifall till dubbelbeskattningsavtalet i fråga.

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för år 1990.

Lagens 61a § gäller till utgången av år 1991. Den tillämpas vid beskattningen för åren 1990 och 1991.

Lagens 28 § 2 mom. tillämpas första gången vid beskattningen för år 1991. Vid beskattningen för år 1991 har den skattskyldige rätt att med stöd av 28 § 2 mom. såsom kostnad räkna ett lika stort markbelopp som föregående år, dock så att kostnadsbeloppet inte får överstiga de relativa maximibelopp som varit gällande vid föregående års beskattning.

Mariehamn den 5 december 1989

Vicelantråd

May Flodin

Lagberedningssekreterare

Asko Annala